

SOČA

„Soča“ izhaja vsak petek in velj
Po pošti prejema ali v Gorici na dor
pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri omenjenih in tako tudi pri „pov-
lajskih“ se plačuje za navadno tiskop-
no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za vsako črko po prostoru

Posamezne številke se dobivajo po
8 kr. v tobakarnah na Slatnem trgu
in v Namski ulici in v prodajalnici G.
Likarja v Somenških ulicah št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uradništvu
narodnega pa opravnistvu „Soča“, Via
Mercato 12, II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj
se blagovoljno frankujejo. — Delavecem
in drugim nepremaknim se naročilo
sniza, ako se oglasi pri opravnistvu.

Našim deželnim poslancem.

Prav mnogo je občin v deželi naši, ki nimajo
svojega zdravnika, tako da mora bolnik ure in uro
čakati zdravniške pomoči in še ni gotov, da mu dojde
taka pomoč. Ker je pa zdravnikovo daljše potovanje
javno svojega okrožja jako drago, tako ljudje pogosto
niti zdravnika ne kličejo ali pa s odlašanjem zamudijo
toliko, da je že prepozno. Tako zgublja narod mar-
nikako drago mu življenje, ki je za sredo in blago-
stanje posamičnih družin neizogibno potrebno. — V-
zemimo za zgled le trg Kobarid z veliko njegovo
okolico, kjer živi okoli 10.000 duš. Kakó ujnjo po-
trebuje ta okolica s trgom vred svojega zdravnika!
Zdaj morajo ljudje iskati zdravniške pomoči v Tol-
minu ali pa v daljšem Čedadu. Ali ni to hudo, mučno
nezasosno in obžalovanja vredno stanje? Kobarid sam
je veliko prometna občina, da bi sam plačeval
zdravnika, katerega bi rabila vsa velika okolica, ne
da bi hotela kaj donositi k zdravniko-
vilitni plači. Že večkrat so občine v okolici
obljubile k tej plači letne doneske, no ko bi trebalo
nekej dati, krčile so se jedna za drugo, češ, saj mo-
ramo zdravnika vsajedno plačati, če ga pokličemo.
Tako je morala majhna kobaridska občina sama skr-
beti za zdravnikovo letno plačo. Zdaj pa tam nimajo
zdravnika in Kobarid se ne upa sam razpisati nove
službe, ako ne dobi pomoči od drugod za zdravnikovo
letno plačo. In ta pomoč bi bila deželna postava, po
kateri bi bil (recimo v nižem slučaju) Koba-
rid z vsob oklico jedno samo zdravniško
okrožje s svojim zdravnikom v Kobaridu.
Posamične občine pa saj bi za te potrebe donosile v
skupno blagajnico v razmerju po oddaljenosti od Ko-
barida, ker bi bile namreč tudi zdravnikovo potovanje
v bolj oddaljene občine in kraje mnogo draže. —
Kakor je v tem slučaju, tako bi se z isto deželno
postavo uredila zdravniška služba po vsaj deželi, tako
da bi nikjer ne pomanjkovalo zdravniške pomoči in
bi bila zdravnikom zagotovljena dostojna služba. —
Tako deželno postavo imata n. pr. žo Štajersko in
Kranjsko, na Gorškem pa nismo še mislili na take
potrebe. In vendar bi bila taka postava od velike
važnosti, kar smo videli v posebnem slučaju za trg
Kobarid. Zategadel naj v kratkem obrisu predložimo
dobroto takega zakona in opozorimo naše deželne po-
slance na nujnost te velevažne zadeve.

LISTEK.

Poplačan širokoustnež.

(Češki spisal Fr. Ekert.)

Kdor je videl blejsko jezero na Kranjskem, ta
čarokrasni kraj planinskega sveta, v katerem odmeva
jezik slovanski, oni gotovo ne premaga kopernenja,
da bi se zopet in zopet ne vrnil tih. Vsaj iz polti-
sočerne družbe češke, katera je izvršila pred dvema
letoma iz Prage slovansko pot k bratom na jug,
prišla je dobra četrtina o lanakih počitnicah znova
na Bled. Nekoji iz njih nastanili so se ob jezercu,
kakor redni topliški gostje, drugi pa so na svojih
izletih po Alpah vsaj za nekaj dajj ondu cstajali.
Zató nam ni nedostajalo na Bledu nikedar češke
družbe. Bivala je tam ves mesec avgust res le peščica
Čehov vendar prehajajoči rojaki pomnoževali so vsak
dan to našo družbo v dostojno družbo. In poleg
nas ljubili so se v tem rajskem kraju mnogobrojni
Hrvatje in domorodni Slovenci, s katerimi smo se
zgodaj pobratili. V taki družbi ljudij, kateri se pred
tem nikedar niso videli, razvije se skoro zaupen, dá
rodbinski duh. Napravljali smo skupno izlete v ro-
mantiške gorske soteske, k vodopadom in na temena
okolnih vrhov, begali po gozdih, plezali po stenah,
veščali po jezercu, in povsod, povsod prepievali smo
pesmi češke, slovenske in hrvaške. Ni čuda, da so

Z državnim zakonom s dne 30. aprila 1870. l.,
drž. zak. št. 68, izročena so občinam opravila glede
zvrševanja zdravstveno policije in glede zdravstva
sploh. Tudi občinski zakon nalaga občinam isto važno
in veliko dolžnost. — Toda vsi ti zakoni in zakonite
narebe so le iluzorčni, kajti večinoma so posamične
občine mnogo premajhne, da bi bile dani nalogi kos.
Mali občini pač ni mogoče, da bi sama vzdrževala
zdravnika.

Toda tej nepriliki se zamoremo izogniti, ako
več takih občin združimo v zdravstveno okrož-
je, ki boče takó popolnoma lahko izvrševalo tiato
lepa in humano nalogo, katero je gori omenjeni za-
kon naložil posamičnim občinam. Tiste občine pa, ki
imajo same za se zadosti sredstev, da zamorejo skr-
beti same za svo take potrebe, poštevajo naj se same
za se za zdravstveno okrožje.

Kakošen bodi zastop takemu zdravstvenemu o-
krožju, to naj določi zakon in v tem pogledu opozar-
jamo na obstoječi zakon sosednje nam dežele Kranjs-
ke z dne 24. aprila 1888. l., dož. zak. št. 12. —
Tak zastop bodi v stvarih, ki se tičejo zdravstva
takega zdravstvenega okrožja, oziroma zdravstvene
občine — sklepa je oči organ, kateremu je v
prvi vrsti skrbeti za potrebitine zdravstvenega okrožja
ali občine, v kolikor je po sedanjih zakonitih določ-
bah skrbeti občinam. Nadalje naj tak zastop napravlja
vsako leto proračun dohodkov in stroškov za zdrav-
stvene namene, skrbi za pokritje primankljaja ter
rošuje dotične letne račune. Konečno je takemu za-
stopu pospeševati splošne zdravstvene koristi, spro-
ževati zdravstveno izboljšanje ter poročati o zdrav-
stvenih zadevah političnemu oblastvu.

Za vsako tako zdravstveno okrožje, oziroma ob-
čino, se imenuje jednega zdravnika. Po poprej ime-
novanem kranjskem deželnem zakonu so letne plače
zdravnikov razdeljene v tri razrede in to po 600,
700 in 800 gld. Gledé pokritja takih stroškov določuje
kranjski deželni zakon v §l. 9., da mora deželni za-
klad provzeti vse večje potrebitine, kečar je v zdrav-
stvenem okrožju ali v zdravstveni občini za plače
zdravstvenega osebja (t. j. zdravnikov in babic) treba
više nego dve odstotne (20/0) priklade na direktne
davke. Toliko naj zadostuje ob osnovi zdravstvenih
okrožij in o pokritju stroškov.

Naj rečemo pa še nekoliko besed o dolžnostih
okrožnih zdravnikov. Le-ti naj so v prvi vrsti za to,

da z njimi občine vrše po zakonu jim odkazane dol-
žnosti javno zdravstvene službe; da je so postavljeni
in dolžni v zmišlu svojega službenega navodila zdrav-
viti ubožce povsod, kjer za to ni postrojeno s po-
sebnimi napravami in naredbami; oni so tudi v zborih
zdravstvenih zastopov poročevalci v zdravstvenih stro-
kovnih zadevah ter morajo njim, kakor tudi politič-
nemu oblastvu, kateremu so v službenem oštru pod-
ložni, po določilih navedenega zakona s dne 30.
aprila 1870. poročati o zdravstvenih dogodkih in
zdravstvenem stanju svojega službenega okrožja.

Razmerje okrožnih zdravnikov proti političnim
in namoupravnim oblastvom določuje naj se nje po-
seboj izdano službeno navodilo, kakor je gledé tega
urejeno n. pr. na Kranjskem s ranglasom o. k. de-
želne vlade za Kranjsko z dne 16. marca t. l., dož-
zak. št. 7.

Kakó potreben je tak zakon tudi pri nas na
Gorškem! Tožbe, da na kmetih in sploh na deželi
primankuje zdravnikov, bi pomehale. Obvarovalo bi
se marsikako življenje, katero se zdaj zgubi brez
vsake zdravniške pomoči, ali pa katero končajo ra-
znovratni brezvestni mazači. Zdravniki bi se radi na-
selili na kmetih, ker bi jim taka služba zagotovila
dostojno življenje. Dandanes je pa po mestih zdrav-
nikov mnogo preveč, na deželi pa povsod premalo. —
Taki okrožni zdravniki bi po svoji službeni dolžnosti
poznali vse zdravstvene razmere svojega okrožja in
njih naloga bode, da bodo občine vršile svoje dol-
žnosti in skrbela zlasti tudi za to, da bodo odstra-
njevale zdravju nevarne razmere. Marsikaka epidemij-
čna ali eudemična bolezen bi se tako zidušla že v
kalu, ali pa se vsaj takoj ukrenile vse potrebno pfi-
prave, da bi se boležen omenila.

Toliko naj za danes zadostuje o tej prevažni
zadevi. Nadejamo se pa, da smo povedali zadosti
jasno svoje mieli o tej imenitni točki, ki naj bi pri-
šla čim prej na dnevni red tudi v našem deželnem
zboru. V to svrho smo imenovali novi zdravstveni
zakon sosedne vojvodine Kranjske ter smo v njego-
vem zmišlu razločevali to stvar, ker se nam zdi ta
zakon takó dovršen, da bi ga s mirno dušo lahko
sprejel tudi naš deželni zbor. In s tem smo tudi
mного olajšali delo tistih deželnih poslancov naših,
ki bi se prvi lotili tega dela.

In ker sta tudi med našimi slovanskimi po-
slanci dva naradu dobro znana zdravnika, ki gorita

se tej veseli družbi slovanski pripojili radi tudi Lahi
in Nemci, katerim se je slovanski Bled ravno tako
prijubil, kakor nam, da so tu preživljali počitnice.
Razumeli smo se z njimi izvrstno, in kečar je na
jezerski gladini ali na temenu kakega planinskega
velikana, ki strmi nad blejsko kotlino, zadonela naša
pesem „Hej Slovani“ in slovanski „Naprej“, ploskali
so nam Lahi in Nemci popolnoma odkritosrčno. Po
obedu pri Petranu poseđali smo na vrtu ob jezero-
vem bregu, v senci kosatih dreves, radujoč se ne-
izrazno veličastnih podob orjaških Karavank z veli-
kolepitim Stolom in tisočermi podrobnostimi kotline
blejske. V družbi naši govorilo se je v petih jezikih,
in vendar smo bili kakor jedna rodbina.

Najedenkrat zasejal je sovražnik mej nas lutiko,
in to sta bila dva človeka, katera sta sicer bivala
tu uže dalje časa, ali sta se nas dostej ogibala. Pri-
družila sta se nam prostovoljno, iz samopridnih uzro-
kov, spoznavši, da bode naša družba dober lek oz-
dravljenju dolgega časa, na katerem sta bolehalo.
Jeden iz njiju pohajal je iz države božjega strahu,
nosil je dolge laze, govoril v ljubeznivem žargonu
braniborskem in bil po svoje obrti filozof, pesnik in
velik širokoustnež. Spisal je baje uže neko gleda-
liščno igro, katera je nekje v Nemcih propala, pisal
je filozofske in godbene člauke, katerih mu nikjer
niso hoteli tiskati, in prišel je sem, da bi tu pisal
velik nemšk roman. Radi tega studoval je tukajšnji
kraj in narod. Na neurčdo imel je s saboj ženo, ka-
tera mu je naglo pokvarila te studije. Rodisi po
pravici, bodisi po krivici, bila je jako ljubosumna

nanj. Plavalasi filozof zahajal je često na grad, ki
strmi nad jezerom na skali, da bi v tamošnji gostilni
studoval ljudstvo za svoj roman. Zlomiselna žena
njegova pa je poizvedela, da je na romantiškem gradu
zastopano ljudstvo le v natakarciah. Je-li bilo pravo,
ne vamo, gotovo pa je bilo, da je nad našo družbo
vzšel neljub oblak, ko se je to sloveča pridružila
nam. Njegovi rodbnici pripadal je razven žarljivo že-
nice se nekdo tretji, in to je bil lajajoč, cvileč pas.
Žival kazila nam je ves humor. Najraje bi jo bili
vrgli v jezero. In vendar je bila ta življica jedina
vez preprijajočih se zakoncev. Po obedu polsakala,
pogladila, popestovala in potem poljubila je mežno
psička gospá, na to očutil se je kosmatinec v na-
rođji gospoda soproga, ki je dajal svojim čustvom
do njega duška s res ganljivim poljubom. To je na-
vadno razprta zakonca pomirovalo, in zato živali
nismo vrgli v jezero.

Razven braniborskega filozofa in žene njegove
pomnožil je našo družbo imeniten gospod s izžitim
obrazom — kakor bi bil ušel iz pariškega „Journala
amusementa“. Bil je bivši poročnik, zdaj podrejen
uradnik. Grozen človek! Govoril je z dunajskim na-
glasom in trosil vedno prasne fraze, nabrane po du-
najske listih. Naši slovanski govori in pesmi bili so
mu vidno mrzki, vendar kot razumen egojist izpre-
videl je, da je prijatna in vesela družba naša, v ka-
teri je bilo tudi več dam, vendar boljše, nego pra-
nota, katera je ovladala njegova bitje. Zató gledal
je, da se je premagal.

(Konec prih.)

za svoj poklic in za svoj blagor naroda našega — kar je gotovo in prvi vrsti zdravje, tele- smo in od tega mnogo zavisa duševno zdravje — tedaj bodeta gotovo uvaževala dobrohotne besede naše ter dolevala na to, da se konečno uredi zdrav- stveno razmerje dežele naše ter pripomoreta svojim tovarišem po vsaj delu do lepe in zdravniškemu poklicu dostojne bodočnosti. Drugi slovenski poslanci pa naj bi ju soglasno podpirali, kajti pridobili bi si s tem prav gotovo velikih zaslug za deželo in narod.

V Ljubljani, meseca avgusta l. 1889.

„CORRIERE“ in „SOČA.“

„Corriere di Gorizia“ je popolno last leta, ki izhaja v veliki obliki po trikrat na teden v Paternolljevi tiskarni in ki s pravo šikovno lokavostjo, mamljivo zanimivostjo in tendencijozno taktiko donaja svojim čitateljem take duševne hrane, ki mora buditi in kre- piti v srce čitajočega občinstva srd, preziranje in zasidovanje vsega, kar le od daleč spominja na naš narod in jezik. Kako endove je že rodila taka zavest- na pisava tolikokrat imenovane lista, to čutimo sleči mi, ki živimo v mestu in to so nedvomno spoznali tudi čitatelji naši. Toda še več priložnosti ponudimo čitateljem svojim, da spoznajo v popolnej luči hude stanje naše, kakor tudi želje in težnje nepravilnih nasprotnikov, kajti v bodoče hočemo s posebno pozornostjo opazovati vsa spletkarstva in kovarstva njihova proti nam in našemu narodnemu napredku, pobijati jih in svariti naš narod pred nji- mi. In ker se vse te naše nasprotnikov razprav- ljajo in širijo v gori imenovanem listu, ki po jedni strani s lažmi in obrekovanjem črni narod naš pred višim krogi, po drugi strani pa z vabljenjo zgovornostjo druži pod liberalno zastavo italijanske vse ital. razumnitve in tudi prosti narod, zato hočemo v bodoče posebno paziti in svaščati napade, laži zavijanja in obrekovanja tega šepirnega lista. Kolikor je to v naših močih moramo paralizirati, pobijati in zavi- rati udarke sovražne nam pisarije! Žalibog, da naš akromni tednik nima toliko prostora, da bi temeljiteje svaščali napade, zavijanja in laži tega lista ter tako naše čitatelje zadostno poučevali o naših razmerah. Tudi nam bi trebalo večega lista! (Ako bi se število naročnikov pomnožilo in da bi list pošteno plačevali vsi tisti, ki ga prejemajo, potem bi se prav lahko uresničila naša in gotovo tudi naročnikov naših želja). Zavračati take napade in sovražne nakanne tega lista in njegove stranke pa nam bode prva in sveta naloga! Od te strani nam predi nevarnost, tu se kujejo proti nam zarote, spletkarstva in kovarstva, zato moramo tudi na to stran obračati največji del pozornosti svoje! —

V 97. št. spomnil se je ta list tudi naše „Soče.“ Spominja se je sicer že načelno kolikor možno malo — in to iz dveh vzrokov. Najbolj se boji, da bi „rešeni bratje“ tam na oni strani Idrije in Raše ne izvedeli, da izhaja tudi v „italijanski“ Gorici upliv- nejši slovenski list ter bi začeli dvomiti o čistem „italijanstvu“ našega mesta. Drugič pa dobro ve, da bi se z napadi na naš list čisto nič ne prikupil svojim mnogobrojnim goriškim tihim somišljenikom, kateri živé največ od slovenskih dobičkov. — V isti svoji št. pravi, da „Soča“ vsak teden kropkeje seje in širi med slov. narod sovražstvo do - goriškega meščanstva (!). Temu moramo svaščano ugovarjati! Mi le opiminjamo in hočemo tudi v bodoče vstrajno opominjati čitatele svo- je, naj ne podpirajo naših narodnih nasprotnikov, kajti Slovenci se moramo v prvi vrsti rešiti tujega kapitala, ki nas najbolj ovira v narodni borbi. In to bodemo poudarjali in slovenski narod rotili teden za tedom, dokler bodo trajale v našem mestu današnje žalostne razmere, dokler dode nam nasprotna stranka hodila po isti Slovincem vedno sovražni poti. Mi Slovenci smo vedno želeli in želimo tudi danes v miru in medsebojni ljubezni živeti s svojimi italijanskimi sosedi. Zategadelj smo že predolgo s pravim zataje- vanjem in potrpečljivo opazovali sovražno nam gi- banje ter čitali „Corr.“ nevarnosti in škovanja. Upali smo, da se vendar tudi med Italijani osnuje kaka mirnejša, recimo konservativna stranka, ki bi skušala soglasno z nami urediti naše domače medsebojne razmere ter poravnati mirnim načinom morebitne navskrznosti. Toda sprevidelci smo, da med vodečim italijanskim razumnitvom ni niti misli na mirno, recimo konservativno elemente, ki bi skušali mirnim potom spraviti domače zadeve v pravi tek. Ali je zatorej to nenaravno, ali je to čudno, ako se ne moremo in ne smemo več zatajevati, ker vidimo, da je tako zatajevanje škodljivo? Zato smo začeli reanejo borbo proti nasprotnim spletkam, zato hočemo tudi v bodoče hoditi po isti poti, katero smo jako neradi nastopili. —

„Corr.“ jako peče zlasti naš uvodni članek v predzadnji št. „Naši nasprotniki,“ toda ne upa se mu ugovarjati, kajti mnogo mu ugovarjati ne more niti s svojega ekstremno-italijanskega stališča in bi ma tudi „Goričani“ ne bili hvalešni za tako polemiko s našim listom. Naslov članka pa je najbrže vedoma napadno preložil, namreč: I nostri nemici (Naši

sovražniki). Ne, bratce „Corr.“, slabo znaš preizgati! Nasprotnik bi ne smel biti dosledno tudi sovra- žnik. Mi sicer dobro vemo, da bi nas naši „nasprotniki“ pogubili iz mesta in morobiti tudi iz dežele raje danes kakor jutri, pa vendar smo dali članku raje bliži naslov: I nostri avversari — Naši nasprotniki. Tudi mi smo vahi „avversari“, vahi „nasprotniki“, to je nasproti vsem neplemenitim, „neoliberalnim“ težnjam nasproti slovenskemu narodu, kateremu bi vi radi zapovedovali ter delili mu pravice po svoji volji in meri, ne za to se nismo vahi — sovražniki. Priznajte nam to, kar je vsakemu narodu mile in drago, ne dotikajte se naših prav, katere imamo po božjem, naravnem in ustavnem zakonu, kakor se tudi mi no- čemo dotikati vaših, privoščite nam le toliko, kar vi že imate in mi vam s veseljem podamo svoje prijateljske desnice!

Dotaknil se je „Corr.“ tudi drugih vesti v isti naši št.; toda drugega ne vé povedati, kakor da hočemo jedino le hujkati ljudstvo naše za „Goričane“. Če je to po „Corr.“ misli „hujkanje“, potem mu moramo že povedati, da bodemo nadaljevali tako „hujkanje“ dokler bode „Corr.“ takó brezobzirno, takó podlo napadal in smešil naše narodne svetinje, dokler bode koval načrte in zarote v pogia drage nam narodnosti slovenske. —

Zanimivo je pa v kakor to, kakó ta list, kakor vedno, tako tudi pri tej priložnosti tolaži svoje go- riške narodnike, čitatele „trgovce“, dež, saj Slovenci v okolici in na deželi sami pokažajo hrbet „Soči“ in njenim „farisejem“ in da se neki prav kmalu poverjejo tisti slati stari časi, ko se ni nihče upal dotikati s godovinskih (!) pravic „italijanske“ Gorice in ko Slovenci niso poslušali tistih narodnih huj- akašev, ki delajo z narodnostjo izvrstno kupčijo v svoj dobiček. S takimi raesmi pita, tolaži in k sebi vabi goriške ital. trgovce! — Mi bi vsaka- kor želeli, da bi naše ljudstvo z dežele davalo razumeti tukajšnjim trgovcem ob vsaki možni priliki, da se ne bodo nikoli zgodile take srčne želje našega „Corr.“, da se zaveda svoje narodnosti in da si ne pusti sram- otiti svojih narodnih svetinj od tistih, katerim daje vsak dan dela in jela. Ako bi se naš narod držal tega zlatega načela, potem bi „Corr.“ in njegova stranka ne nosili takó prevzetno po koncu svojih glav in bi radi iskali naše družbe in našega prijateljstva. Slovenske razumnike pa druzno prosimo, da ne držé doma križem rok ter da ljudstvo poučujejo v našem znanju, kajti le na tak način si bodemo vspešno gladili pot k pravi in toliko zaželjeni boljši bodočnosti.

Politični razgled

Cesar se je povrnil iz Berlina najpoprej na nekoliko dnij v svoje priljubljeno mu leto- višče Isl, 22. t. m. zjutraj pa je dospel na Dunaj, od kjer v kratkem odpotuje k vojaškim vajam v Galicijo, na Češko in Ogersko. — Ra- zni evropski časopisi bavijo se še vedno s shod- dom avstrijskega in nemškega cesarja. Največo zadovoljnost kažejo razni nemški in naši veliko- nemški časopisi, ker se je s tem shodom utrdila nemško - avstrijska zveza; naši Velikonemci bi celó hoteli, da bi se nemško-avstrijska zveza uvrstila celó v avstrijsko in nemško ustavo in bi se objavila za večne čase. Za tako velikav- sko uvrstitev v ustavni zakon pa bi se težko dobila dvetretjinska večina našega državnega zbora, zato že smemo upati, da se ne bodo ni- koli izpolnile te srčne želje naših Velikonemcev. Od take zveze bi imela pa le Nemčija največe koristi in v taki zvezi bi se Avstrija gotovo spremenila v nekako vazalno državo Nemčije, kajti prvo besedo bi imeli vendarle v Berlinu. — Ruski listi pa kaj različno sodijo o pomenu tega sestanka. Nekateri mu ne pripisujejo po- sebne politične važnosti, petrogradska „Novoje Vremja“ pa pravi, da ta sestanek ni brez po- mena, ker je bil cesar Viljem malo prej tudi na Angleškem in so se razmere med Anglijo in Nemčijo mnogo zboljšale. — Zanimivo je tudi to, da prideta k letošnjim jesenskim lovom na Štajersko tudi cesar Viljem, kralj s a k s o n- ski in nadvojvoda Franc Ferdinand. Znanó je, da je saksonski kralj bodoči skupni poveljnik morebitne nemško-avstrijske združene vojske.

Rojstni dan cesarja Frana Josipa sta pra- znovala car in carica ravno takó, kakor druga leta. Pri obedu, h kateremu je bilo povabljeno osobe avstro-ogerskega veleposlaništva, je car napil na zdravje cesarju F. J., godba pa je zasvirala avstrijsko cesarsko himno. Car in vsa

navzoča knežja gospoda, med temi tudi knez črnogorski, so imeli trakove svojih avstrijskih redov. Poročila, da se letos prvič ne bo vršila taka domača slavnost pri ruskem carju, so bila torej neresnična.

V Istri bode za mestno skupščino pazin- sko dopolnilna volitev 12. prih. meseca. Znano je, da se je okrajni glavar vit. Simsič, katerega so Lahoni jako spretno terorizovali, poslanstvu odpovedal. — Dr. Amoroso, dosedanji podpre- sednik istrskega dež. zbora, se je radovoljno od- povedal poslanstvu ter izstopil tudi iz društva „Società politica istriana.“ Najbrže slutí, da ne bode v prihodnje več deželnozborski podpred- sednik, ampak da bi utegnil biti imenovan na njegovo mesto kdo izmed — slovanske manjšine. (Med tem ko je bil pol. razgled že stavljen iz- vedeli smo, da je dr. Amoroso preklical to od- poved. Italijanski in vladni listi se veselé — Istra je rešena!)

V Bosni in Hercegovini jako narašča šte- vilo katolikov, ker se ti priseljujejo, pravoslavni pa izseljujejo. Ti dve pokrajini sta postali za Nemce in žide prava izvoljena dežela, kajti njim ni treba plačevati begom tretjine, medtem ko uboga raja komaj prenaša tako tretjino in še razne davke.

Govorili smo že v svojem listu o smodniku brez dima. Pri Spaudau je bil pri takih posku- silih navzoč tudi cesar F. J.; streljanje se je pokazalo izvrstno, brez vsakega dima Najbrže ga dobimo tudi v našo vojsko. Ker pa bodo morali biti topovi za ta smodnik drugače na- pravljene, stalo nas bode to zopet nekaj milijon- nov. Ubogi davkoplačevalci bodo pač malo hva- ležni takim bistroumnim iznajditeljem. —

Nemški cesar pojde že zopet na pohode v inostranstvo. Oktobra meseca pojde na Grško in od tam mogoče tudi v Carigrad, da bi tudi Sultana pridobil za trozvezo.

Domače in razne vesti.

Vabilo. Podpisani vabim gg. volilce sodnijskega okraja ajdovskega in bližnjih občin goriške ga, komenskega in sežanskega sodnijskega okraja na javni shod v Rihenberg dne 25. t. m. ob 3^{1/2} popoldne v dvorano gosp. vele- posestnika Janeza Lična, kjer bom poročal o svojem delevanju v državnem in deželnem zboru. Z odličnim spoštovanjem udani Dr. Josip Tonkli, drž. in dež. poslanec. V Gorici, 15. avgusta 1889.

Na rojstni dan presvetlega cesarja bila je vže ob 8 uri v cerkvi sv. Ignacija vojaška služba božja, katere so se udeležili vsi tukajšnji vojaški do- stojanstveniki. Bataljon tukajšnjih brambovcv je stal v paradnem ređu pred cerkvijo na Travniku ter je s streljanjem poveljeval glavne dele sv. maše. — Ob 10. uri pa je bila velika sv. maša v veliki cer- kvi, katero je daroval prevz. knezonadškof. Cerkev je bila natlačena in prisotni so bili vsi navadni dr- žavni, deželni in mestni dostojanstveniki. Veterani z godbo so stali pred cerkvijo. — Popoldne je začela lepa patrijotična slavnost v Podgori, ki je bila pra- znično oblečena; videli smo tudi nekaj lepših slo- venskih zastav, kar je bilo edino vidno znamenje, da se je sicer patrijotična slavnost vršila na sloven- skih tleh. Zvečer pa so prizigali krasne umetne ognje v parku pred palačo Žige grofa Attems-Petzensteina, ki je drage volje prepustil svoje krasne prostore in vrte ogromni množici ljudstva. Med raznimi uzetni- mi ognjevimi kolesi smo videli tudi lepo urezano deško s črkami: W. F. G. (Evviva Francesco Giuseppe) s krono v prav krasno izdelanem okviru. Predno so pa prizigali ta najkrasnejši izdelek, zbrali so se tam Ve- terani, katere je predsednik g. A. Jacobi nagovoril v italijanskem jeziku in posval, da so zaklicali presv. cesarju trikratni — evviva. Zadoneli so krepki, mogočni in razlegajoči se — živije! — Gospod predsednik nam je pismeno pjasnil, da je bil izbran tudi slovenski govornik, ki se je pa moral malo pred nagovorom odstraniti, ker mu ni bilo dobro. — To je bil po mnenju gospoda predsednika jako neljub — slučaj, kar radi verujemo. Mi pa vemo že za prav mnogo slučajev, n. pr.: Slučaj je, da je pri ve- teranskem društvu ogromna večina, da tri četrtine Slovencev; slučaj je, da ravno 18. t. m. ni bilo med njimi niti desetine Italijancev ali Furlanov; slučaj je, da je bilo v poprejšnih časih mnogo več Italija- nov pri Veteranih, pa so se odpovedovali, kakor se je bolj in bolj širil „patrijotizem“ med ital. ljudstvom.

In slučaj je zopet, da so se v Gorici videli samo italijanski plakati, v slovenski okolici pa v obeh jeziki. Slavnostni odbor se je zbal naščuvanih lahonskih potepuhov, ki bi slov. plakate raztrgali z zidov: v slovenski okolici pa so ital. plakati v arni. Slučaj je tudi to, da je nad obema ubodi na plešišče bilo videti le „Ingresso al ballo“ — in to v slovenski Fodgori, pri plešu društva, ki je v ogromni večini slovenske narodnosti. Slučaj zopet samo italijanski nagovor — skoro izključno slovenskim Veteranom. Slučaj: beli, rdeči, zeleni ognji raket in koles pri avstrijski slavnosti, slučaj da se naš Triglav tudi pri patrijotičnih prilikah imenuje — Tresorni. — Noco smo z našimi „slučaji“ kdaj vse oditici sicer vrnemo in marljivemu predsedniku g. A. Jacobiju, ki s svojim prvoedništvom ni priljubljen nekim tukajšnjim krogom in ker poznamo njegovo lojalno in pravično mišljenje, toda povedati moramo, da nas taka nepozornost jako boli in da boli vse to tudi ogromno slovenske večine društvenikov — Slovencev. Upamo, da se to v bodoče ne bo več dogajalo in da se bode nekoliko pozornejše pazilo tudi na narodna čustva večine društvenikov. Ako pa pozabimo na te „slučaje“ ter obrnemo svoje oči na svetlejšo stran to sicer lepe patrijotične slavnosti, tako moramo reči: Bog daj še mnogo takolepih patrijotizem zbujajočih slavnostij, — pa brez „slučajev“. — Zanimivo je končno to, da naš „Corriere“, ki ve vse podrobnosti in čenče iz blaženega kraljestva, ne zna prav nič povedati o tej slavnosti. —

Italijanstvo Gorice. Pod tem naslovom smo v zadnji št. po vrednosti ocenili neko svedčano izjavo tukajšnjega italijanskega delavskega podpornega društva, s katero društveniki jako bombastično poudarjajo svoje „čisto“ in „liberalno“ (!) italijanstvo. Kako velikanska je to ironija, kažejo nam imena odbornikov tega društva. L. 1888. so bili polog predsednika dr. Pajerja tudi naslednji odborniki: Perinšig (Perinšič) Miha, podpredsednik; Trampuseh J., tajnik; Hvala J., Ušasi (Ušaj) A., Trampuseh (Trampuš) J. in Tabaj F. — odborniki. Ti uboga slovenska imena, kako jih ti narojeni, pač pa v zgoljeni in dorasli Italijani stiskajo in pačijo. — L. 1889. so pa izbrčili Hvalo in Tabaja, na njih mesto je pa vendar še prišel eden tak „rojen“ Italijan — Pregl Alojzij. Kako so volili pred kratkim časom, tega nismo mogli še poizvedeti. Morabit se zopet izpustili nekoliko takih Italijanov, ki že po imenu izdajajo svoje pokolenje. Tudi v odboru „pro Patrie“ so taki „patrijoti“. In sroč nas mora boliti, da sta to dva najmarljivjša odbornika-duhovnika, namreč: dr. Pavissich Al. in Tomsig Fr. Ker „Corr.“ v vsaki št. toliko povdarja čisto in zgodovinsko italijanstvo Gorice, tako da začne končno celo židinja madame Luzzatto verjeti takim „kamelam“, zato hočemo tudi mi kazati to italijanstvo v pravi luči in ocenjevati ga po pravi vrednosti.

V kavarni „Evropa“ je nekdo zapisal na zadnjo „Soča“ s svinčnikom naslednje besede: La Soča è un giornale in (!) cui può servire per... (non mi spego — hotel je reči: spiego) od altro l'eco (! namreč „L'Eco“) lo stesso. Taka je staroslavna kultura naših neodrečencev in tak sad rodi bujukanje njihovega glasila. To pa dokazuje, kakó grozno jim je napoti naš list in da jim dola več preglavice, kakor se to trudi vedno zatrevati tukajšnji „Corr.“ — Vsekakor pa pomilujemo našo prvo (!) kavarno, da se godé take reči v njej, ne da se to prepriči. Ker se tajno skoro ne dá kaj takega pisariti, opravičeni smo sumiti, da se je to zgodilo z vednostjo kavarnarjev. Ako se to še kdaj zgodi, bomo prisljeni opozoriti naše čitatelje — in obiskovalce dotične kavarne, da storijo svojo narodno dolžnost.

Slovenskim deželnim poslancem. Naše „Corrierovce“ silno peče v plemenito in „liberalno“ dušo, da se je v deželni zbor „prikradla“ tudi naša mila slovensčina, za kar bodo neki italijanski potomci tirjali oster račun od tistih, ki so zakrivali to „nesrečo“. Jezi jih, da se v deželni hiši govori in debatuje tudi v slovenskem jeziku, ko o tem nihče niti sanjal ni takrat, ko so bili v življenje poklicani deželni zbori; slasti jih pa jezi to, da ima „otročji“ in „nerazviti“ jezik slovenski v javnosti in v deželnem zboru vsaj „de jure“ isto pravo, kakor visoko razvita in kulturna italijansčina. (130.000 Slovencev naj bi se torej pokorilo 75.000 Furlanom?! Kaj ta kega so zamogli zares „sanjati“ jedino le naši „liberalni“ ital. sosede!). In „Corr.“ trdi v 100. št., da si ima Gorica med vsemi „italijanskimi“ pokrajinami (radi bi vedeli, katere so neki te pokrajine!) največ očitati zaradi svoje obžalovanja vredne malomarnosti in lenobe. Po sredi pa so se Italijani zbudili, da hočejo popraviti in dohiteti, kar so zamudili; da hočejo torej jezik naš slovenski pristikati in poditi iz deželne hiše, iz deželnega zbora in odbora. In nadejajo se, da še ni prepozno, da bodo res mogli polagoma izvršiti te svoje gorostasne načrte. — Človek res ne

ve, ali bi se smejal ali jezil nad tako predrznostjo naših Corrierovcev. Ker pa dobro vemo, da se za židinjno madamo Luzzatto skrivata oba italijanska deželna odbornika in vsi liberalni italijanski življi (liberalno-italijansko je pa malone vse, kar živi in diha), takó moramo biti v bodoče silno pozorni ter gledati na prste našim narodnim nasprotnikom. Ker so pa ti naši nasprotniki toliko nesramni in takó grozno „liberalni“, da bi radi terorizovali v deželni hiši ogromno večino deželnega prebivalstva, zato začnimo tudi mi proti njim jednako brezobziren boj, da priborimo jeziku in narodu našemu v vsem in povsod vsaj isto veljavo, katero ima danes italijansčina za 75.000 Furlanov. Mnogo je tu nezogibno potrebnega in hvaležnega dela, zato: Slovenski poslanci — pozor! (Dodamo naj še to tendencijozno laž tega židovskega deteta, da je v deželnem zboru tretjinska slovenska manjšina. „Corr.“ vé pravo razmerje dež. poslancev rávno takó dobro, kakor mi — in vendar ga ni sram tiskati takih — lažij!)

Deželni zavod gluhonemcev. Kakor smo omenili v zadnji št., vrtil se je v tukajšnji gluhonemnici izpit gojencev 13. t. m. K tej zanimivi in ganljivi skušnji zbralo se je mnogo gospóde raznih stanov. Predsedoval je namestniški svetovalec gosp. vitez Bosizio: od dež. odbora je bil navzoč dr. Abram, od dež. šol. sveta pa Mnagr Marušič. — Najpoprej so bili gojenci izprašani iz verstva. Odgovarjali so glasno in toliko razumljivo, da jih je prav lahko razumel vsak pazljiv poslušalec; govoré sicer monotomno, pa vendar razločno. (Te prve, jako zanimive točke neka židinja ni slišala, zato tudi „Corr.“ nič ne vé o tem). Po verstvu so bili izprašani iz drugih predmetov, a gojenci so vedno prav lepó odgovarjali — govorili so; no videlo se je, kakó se revčji silijo pri izgovarjanju, kar jako ganljivo upliva na slušalec. Gojenci so celó — brali iz berila. — Pri vsem se je pa koj spoznalo, da so slovenski gojenci izgovarjali besede veliko naravnéjše in razločnejše od Italijanov. Zlasti pa moramo tu javno imenovati neko deklico Zagar iz I. razr., Komarja iz Kobarida in II. razr., Bohinec Liso in III. razr. — In Italijanko Just. Soban iz Trsta, kajti ti so med vsemi govorili najlepše. Kolika radost ubogim staršim in koliko veselje in hvaležnost gojencev do svojih učiteljev, ko se te dobrote zavejo! — Po dovršenem izpitu so otroci recitovali (ne peli, kar je „Eco“ napačno slišal, „Corr.“ pa imel ušesa zamašena — kakor povsod, kjer je kaj patrijotičnega) prvi košček „osarske pesmi“, kar je vsem navzočim jako ugajalo ter je navdajalo s posebnim zanimanjem in naklonjenostjo do ubogih — bivših gluhomutcev. — Po izpitu je razdelil gosp. namestniški svetovalec vit. Bosizio darila, na kar so gojenci odmolili vsak v svojem jeziku. — Vrlo učiteljstvo zasluži velikega priznanja za neumorni trud, od svojih učencev pa se sme nadejati vroče hvaležnosti.

Že zopet petarde. Na predvečer cesarjevega rojstnega dne se je tržaška irredenta zopet proslavila z dvema petardama; prvo so neznan „neumi otročaji“ (kakor jih imenujejo celó naši oficijozji) položili na lesnem trgu, drugo pa na molu sv. Karla. In vendar je gosp. vodja namostništva Rinaldini imenoval drugega dne v svoji napitnici Trst „la città fedelissima“, katerej splošne lojalnosti nič ne krati, da nekatere cebe tam in drugod skušajo senco delati Trstu. To kaže, da je bil Rinaldini vrl učenec svojega šefa-de Pretisa.

Goriški ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda poslala je poverjenica, čestita gospica J. Dominko v Kobaridu svoto 36 gl. 4 kr., kot prostovoljne doneske in letnine in letno podpornice. Toplo se zahvaljuje vrli poverjenici, blagodušnim dobrotnikom in rodoljubnim družbenicam — načelništvu podružnice.

Odlikovanja in imenovanje: Umirovljenemu gimnazijskemu ravnatelju dr. T. Pantku je cesar podelil viteški križec Fran Josipovega reda. — Cesar je dovolil, da smeta častni kanonik in profesor Mnagr Andrej Marušič in hišni posestnik Rihard M. Vervega v Gorici sprejeti in nositi papežev častni križ „Pro Ecclesia et Pontifice“. — Na mesto umirovljenega gimnaz. ravn. v Gorici, dr. T. Pantkeja, je imenovan profesor na tržaški drž. gimnaziji Henrik Gross. Rojen je l. 1849. v Niederfladnitz-u v Spod. Avstriji.

„Vino- in sadjerejskega društva“ občni zbor je iz različnih vzrokov odložen na ugodnočasen čas. Društveniki naj med tem časom premišlujejo, kakó bi najbolje moglo delovati v bodoče to koristno društvo. Ako bode vodstvo društva dodro in razumno, potem bode koristilo našemu kmetu, katerimu moramo pomagati vsaj z dobrim svetom, ako ne moremo drugače; ako pa bode društveni odbor nerazumen in malomaren, potem ne pričakujmo od njega nikakega vspeha!

„Sokol“ priredi v nedeljo v društvenih prostorih pri „Zvezdi“ zvečer ob 7 1/2 zabavo s plesom in tombolo.

Javna zahvala.

Načelništvu II. „Primorskega veteranskega društva“ čuti si v prijetno dolžnost, da se visokorodnemu gospodu grafu Attems-Petzenstein prav toplo zahvaljuje za njegovo 18. t. m., o priliki svedčnosti rojstva Njih Veličanstva, izkazano požrtvovalnost. Zahvaljuje se nadalje prav toplo gospodu županu Klančiču, prebistitemu gospodu vikarju Golobu, požrtvovalnemu gospodu starešini Kooijančiču, kakor tudi vsemu izključno patrijotičnemu prebivalstvu v Podgori.

Za ravnateljstvo.

II. primorskega veteranskega društva

načelnik

JACJBI, I. F.

POSLANO.

Huda je borba, gospoda moja, z domnevnimi velikodušnimi rodoljubi. Če jih svet pozná „samo“ po njih radodarnosti — vzor so nam vsega blagega, zdé se nam nedotakljive osebe — in radi tega gorjé njih napadovalcu!

Na ta način hotel je g. Devetak izkoristiti si javno mnenje v zadnjejši številki „Soča“.

Od raznih stranij sem pa slišal tolažilno vest, da so p. n. g. „Sočini“ čitatelji res prav milostno vprileli moje vrste v predzadnjejši številki. Varal bi jih, če bi danes molčal in opravičiti moram s drugima pojasnilom ocenjeno naklonjenost, katero so mi iskrali in pokazali v pravi luči poslanec g. D.

Kaj oblastno govori g. Devetak v svojem poslanem, da se je zavezal plačati 200 fl. „Narodnemu domu“ v Ljubljani. Nobeden list ni sinil o tej radodarnosti in g. Devetak si je mislil, moram pa sam vdariti ob zvon. Čudna se mora pač zdeti ta velika dužnost onim p. n. gg. čitateljem, ki g. Devetaka „poznajo“. Onim pa, ki ga ne poznajo naj povem to karakteristično dogodbe, katero mi Kobaridci potrjujejo. Pred leti, ko so tukajšnji rodoljubi nabirali darov za „Narodni dom“, potipal se je g. Devetak za svoj dobro rejeni trebuh ter rekal: „To, to je „Narodni dom“! Za ta nabirajte! In glejte! G. Devetak si je pač res mislil, da sem tudi jaz omejenih 200 fl. odmenil njegovemu „Narodnemu domu“ (njegovemu trebuhu), kajti nekaj dni pozneje, ko me je v pridu treh priš vprašal, če vaprjemem fl. 3000 po odstopilu (Cession), ni niti omenil navedenih 200 fl. V tem prepričanju potrjuje me še bolj to, da je g. Devetak te dni prišilal mojo sestro k meni, naj vendar raje njemu darujem onih 200 fl., kakor pa „Narodnemu domu“.

Dalje ni res, da sva se pobotala z g. Devetekom, da mi izplača za moje tirjatev 6000 fl. samo fl. 3.200. — Nasprotno pobotala sva se le za mojih fl. 5000, ker omenila sva izrecno, da ostanejo intabulirani tudi nadalje na istem mestu, kakor do zdaj onih fl. 1000, ki pripadajo materi in sestri moji.

Ni res, da sem jaz protitirjatev od fl. 2000 priznal, nasprotno udal sem se, če tudi v svojo veliko škodo, le iz umiljenja do svoje sestre, ki me je neprenehoma prosila, naj imam jaz pamet in srce za njene majhne otroke, ker kdo drugi nima ne tega ne onega.

Ni res, da sem jaz (in ne g. Devetak) odmenil „Narodnemu domu“ 200 fl. Pač pa sem imenoval nek drug narodni zavod, a g. Devetak ga je pozabil, ker on vedno le na „svoj narodni dom“ misli. Še eno pojasnilo sem vam dolžan, gospoda moja! Kako sem mogel jaz v svojem poslanem od 4. t. m. trditi, da mi g. Devetak dolžaje fl. 6000. (oziroma 5000), ko sva se vendar 2. t. m. pobotala za fl. 4900 (oziroma, če materni in sestrični legat fl. 1000 odbijemo, fl. 3200:). — Evo vam ga! Od zaupne strani izvedel sem že 30 julija, da bo v „Soči“ neko poslano g. Devetaka. Ravno tiste dni prosilo so me mati in sestri moja, naj se udam in naj ne onesrečujem še nje in nedolžne dece ki bi morali priti „na cesto“, če bi g. Devetaka tožil. Omenil sem takrat svoji sestri, da se rad pokorim njih prošnji, a s pogojem, da g. Devetak ne pusti tiskati svoje poslanice. Prvi dan avgusta rekla mi je moja sestra, da je g. Devetak „Soči“ brzojavil, naj omejenega poslanega ne tiska, in v tistem prepričanju sklenil sem jaz 2. avgusta dotično pogodbo. Videli ste pa, da sem bil prevaran, kakor je bila najbrž tudi moja sestra!

G. Devetak mi je pač omenil — a potem ko sva še dotično pogodbo sklenila — da bo njegovo poslano tiskano v „Soči“, a zadržal mi je, da se vsebine njegova nedotika moje osebe! Če se je dotikala, ne uprašam. — Svariti koga, naj ne kupuje nezanesljive tirjatev družega — to je vendar dolžiti prodajalca sleparstva! Sem li imel pravico oglasiti se za svojo čast — vam sodba! Moje poslano pa ni nikakor zaviralo g. Devetaka na izpolnitvi one pogodbe. In denašnji njen uspeh? — moram ga zopet tožiti! Omejenec se sicer povsod širokousti — da vse izgubim, in to, da bi me diskreditoval! Ljudi dobi dosti, ki mu molčijo (s ne verujejo). Eni se hoje zlobnega jezika, druge

se kupi s kvartirskom vna in se conejo — in g. Devetak ima povsod navidezno pravo, zadej pa pom...

Ena opomnja pa ne smemo izpustiti. Ko je imel g. Devetak največjo silo, dirjal po Tolminu, govoril je, vznivši se v Keberid, da je bil tiste dni njegov g. oče po 35 letih radi njega prvič pri sodišču. Vse čast staremu gospodu Devetaku! Prepričan sem, da on ni storil takih konarkov, kakor govoriči njegov sin. Gospodi pri sk. sodišču v Tolminu bo pa ta opomnja brez daljših komentarov zadosti jasna, da bodo vedeli, kako nekdo njih osebno sljudnost drugim ljudem kot „strankarstvo“ tolmači. Omenim naj še, da s oim „nekdo“ ne mislim na štovanoga g. Josipa Devetaka v Tolminu.

Do p. n. g. g. štatelejev zopet prevdana prošnja da se milostni in tem posiljenim vrticam. Od zdaj naprej pa se bodem ved. odgovarjal poslanicam g. D.

Grdo je, da se domače, družbinske zadeve razpravljajo pred vsem svetom v časnikih. Ali sem jaz kriv? Bil sem karvan — in moral sem govoriti, časi nered in s velikim zatajevanjem.

Z odličnim štovanjem

IVAN KRANJEC.

V Keberidu, 22. dne avgusta 1889.

Op. ur. delstva: Nadaljnih poslanic ne sprejmemo več tudi na dvakratno plačila. Bodi zadosti! Boglašama s koncem danesnje poslanice.

Seiden-Grenadines, schwarz und farbig (auch alle Lichtfarben) 95 Gr. bis 2. 2.25 p. Met. (in 18 Qual.) — versendet robotenweise port- und zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 Kr. Porto.

NAZNANILO.

Uljudo podpisani naznanjam častitemu občinstvu in okraju, da od zdaj naprej prodajam belo istrijsko morsko sol po:

Gold. 10 „ 25 „ za 100 kgr.

Priporočam se k obilnemu udeležanju kupčije,

Ferdinand Hönl,

trgovec

v Kanalu na desni strani Soče
h. št. 41 in 42.

Vinice na Dolcajškem, dne 12. jan. 1889.

Blagovito mi poslati dvanaest steklenic Vaše esence za kalodoc.

Pohvalno omenjam, da je bila raba lani poslanih 36 steklenic izvrstna. Bolniki raznih vrst se živili esenco z najboljšim vpehom. Neka bolnica je bila že za smrt bolna, vti se ni hoteli, da mora v malo urah umreti; toda komaj je zavihala nekoliko kapljic esence, je iz. okrevala in čez nekoliko ur popolnoma ozdravela — med tem, da je bila poprej več dni že skoraj na smrti postelji. Esenca se tudi zaradi njenega izvrstnega vpliva sama najbolje priporočuje.

Z odličnim spoštovanjem
JURIJ KÖNIG, izpisk.

V steklenicah po 15 kr. nahaja se v vseh lekarnah v Gorici, Tolminu, Cervignanu, Gradu, Gradini, Trzinu, v Trzinu, na Stajerskem, Kranjskem, Kranjskem, Hrvaškem, v Dalmaciji, Istri in na Tirolskem.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaze njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najhujševne bolečine boleti. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemoroje, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črvenim boleznim in proti glitiam, pri ženskih mesečnih nedeležnostih, zoper beli tok, bošnjak, zoper bitje vna ter čistije pokvarjeno kri. Ono se prepejajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročila in pošiljave pa edino v lekarni Cristofolotti v Gorici, v Trzinu v lekarni G. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Korzinu. Ena steklenica stane 30 novcev.

Po kratki rabi prekoristno zobno čistilo

LEPOTA zobj
KALODONT F. A. SARR'S SOHN & CO.

c. k. dverni zalagatelj na Dunaju.

Dobiva se pri lekarničarjih parfumeurjih itd., 1 kos. 35 kr. — V Gorici pri G. B. Pontoniju, A. de Gironeoli, lekarni Kürner, G. Braunitzerju in G. Cristofolottiju.

Štev. 144 Op.

OZNANILO.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà) vstanovljene po grafu Thurnu v Gorici naznanja, da bo dne 9 Septembra t. l. in naslednje, javna dražba (Kant) neresenih zastav II. četrti leta 1888 t. j. tiste, ki so bile zastavljene meseca aprila, maja in junija 1888.

V Gorici, dne 3. avgusta 1889.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in pošiljine prosto

Visokorastiti duhovščini

priporočam se vljudo podpisani v napravo cerkvenih posejdn orodja iz čistega srebra; kimeškega srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot

menstranc, kelihev, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v oguji pozlatim in posebrim. Če, gg. naročniki naj mi blagovoljo poslati isto nefrankovane.

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in pošiljine prosto

V VSEH TRAFIKAH.

NAJBOLJŠI
papir za cigarete
je pristni
LE HOUBLON
FRANCOŠKI IZDELEK
Cawley-a & Henry-a v Parizu
SVARI SE PRED PONAREJANJEM!

Glavna zaloga za Avstro-Ogorsko: OTTO KANITZ & Com, I. Stoss im Himmel, Dunaj.

!! Za gluhe !!

Oseba ki je bila po priprostem troidstvu svojih 23letnega oglehenja v vseh ozdravljena, je pripravljena pisмено pojasniti v nemškem jeziku vsakemu brezplačno. Naslov: J. H. Niholosom, Wien IX, Kollingasse 4.

!!! NAZNANILO !!!

Tvorniška zaloga sukna Dokler je še kaj v zalogi! Ostanki brnskega sukna 2.10 metrov za celo zimsko možko obleko f. 3.75 Anglesko svetlo-blogo 9.10 metrov za celo možko obleko I. f. 8.50, II. f. 7.50, III. f. 6.— Blago za zimsko suknje sine baže, moderne barve 2.10 m 10 for., II. 6 for. Pravi štajerski loden za lorseke suknje in obleke, nepokvarljiv, 1 meter f. 2.95 Blago za vrhne suknje barve po najnovejši modi, najnovejša baže 2.10 m. za cel vrhnik 6 for.	Kape iz pliša za može in dečke, 3 kom. f. 1.50 Potna ogrinjala (plaid) 3.50 m. dolg. 1.60 m. širok f. 4.50 12 šepnih rutic zarobljenih, z barvanimi robi za možke f. 1.20, za ženske 1 for. Zavese, plahte, preproge Zavese od jute najnovejša risarije, popoisa, v dveh barvah f. 2.30, v štirih barvah f. 3.50 Garniture od jute 2 pregrinjali za postelje in 1 namizni pri, najnovejša turška risarija v dveh barvah, f. 3.50, v štirih barvah 6 for. Prešita zimska pokrivala iz sive, popolno dolga in široka, 1 komad 3 for.	Namizni prtji laneni, vseh barv, 3 komadi 3/4 2 for. 3 komadi 6/4 1 for. Prtiči (serviete) laneni 4/4 četvorni, 6 kom. f. 1.20 Perile za gospe 6 ženskih sraje iz najmočnejšega platna z zobčatim obšitkom f. 3.25, z vezanjem 5 for. 3 ponočni korzeti iz fin šif. z vezanjem 4 f. II. f. 1.80 Prospasniki za ženske iz oxforda kretona surovega platna ali sifona, 6 komadov f. 1.60 Spodnje suknje iz klobučevine , bogato tamburiranč, rdeče, sive ali drapirane, 3 kom. 3 for. Angora-Ogrtač zimski, 10/4 velik f. 2.30 Volnena ženska jopica (Jersey) vseh barvah, lepo pristojajo 2 for., II. f. 1.20 Nogavice za ženske zimskie, bele ali barvane, 3 parov pletene f. 1.50 Darnastne vbrissvke iz lane, 6 komadov z franžami f. 1.80, z obrokom f. 1.20 Platnina in tkanina 1 komad — 29 komolcev Domače platno močne vrste (29 komolcev) 1 kom. 5/4 f. 5.50, 4/4 f. 4.20 Oxford, najnovejši uzorec 1 komad (29 komolcev) f. 5.50	Sifon za možko in žensko perilo, 1 kom. (0 komolcev) I. f. 5.50, II. f. 4.50 Frosniški barbant 1 komad (29 komolcev) bel ali rdeč 6 f., vijšnjev ali rujav, f. 5 Kanevas za posteljne preproge 1 komad (0 d. komolcev) I. f. 6, II. 3.20 Atlasov gradl za posteljne preproge 1 kom. (30 d. komolcev) I. f. 50, II. f. 3.50 Medno blago za dame. !! Kupi se o priliki !! Zimski Niger-loden za ženske obleke, najboljše vrste, 10 m. f. 3.20 Karirano modno blago 60 cm široko za spalne suknje in otroške obleke, 10 m. f. 4.— Joupon i trošično blago v vseh barvah, I. f. 3.50, II. f. 2.80 Fianela Valeria najnovejši uzorec, 10 m. f. 2.50 Kalmuk najnovejši uzorec, 10 m. f. 2.70 Barbant za obleko najnovejši uzorec pristno barva, 10 metrov, f. 3.— Kasmir dvojne širokosti črna in barvan, 10 m. for 4.— Atlas od volne, dvojne širokosti, črna in barvan, 10 m. f. 6.50
--	---	---	---

J. & S. KESSLER

BRNO

Ferdinandova ulica

št. 7. S. G.

največe in najcenejše kupovališče za zimsko dobo.

Največa zaloga primernih božičnih darov.

Ceniki o preobleki ali perilu za gospe in gospe in o ga. cerrijah, uzorci sukna in rezanega blaga zastonj in franko. Pošiljave s poštnim povzetjem.